

20. sz. Egyezmény

az éjjeli munkáról a sütődékben

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1925. május 19-én hetedik ülészakára ült össze,

Miután úgy határozott, hogy elfogad különböző javaslatokat az éjjeli munkáról a sütődékben, - amely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1925. június 8-án elfogadja az alábbi Egyezményt, amely „Az éjjeli munkáról (sütődék) szóló 1925. évi Egyezmény” néven idézhető, és amely a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának rendelkezései szerint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai által ratifikálandó:

1. cikk

Az alábbiakban megadott kivételektől eltekintve tilos éjszaka kenyeret, tésztát vagy egyéb lisztes péksüteményeket készíteni.

Ez a tilalom vonatkozik minden személy munkájára, a tulajdonosokéra csakúgy, mint a munkavállalókéra, akik ilyen termékek készítésével foglalkoznak; nem vonatkozik viszont arra, ha egyazon háztartás tagjai készítenek ilyen termékeket saját fogyasztásra.

A jelen Egyezmény nem vonatkozik a nagykereskedelmi kekszgyártásra. Az érintett munkaadói és munkavállalói szervezetekkel folytatott konzultációt követően minden egyes tagállam maga határozhatja meg azt, hogy mely termékek tartozzanak bele a "kekszek" kifejezésbe a jelen Egyezmény szempontjából.

2. cikk

A jelen Egyezmény szempontjából az „éjszaka” legalább hét egymást követő órát jelent. A kérdéses időszak elejét és végét az egyes országok illetékes hatóságának kell megállapítania az érintett munkaadói és munkavállalói szervezetekkel folytatott konzultációt követően, és ennek az időszaknak tartalmaznia kell az este tizenegy óra és reggel öt óra közötti időtartamot. Ha az éghajlat vagy az évszak úgy kívánja, vagy ha az érintett munkaadói és munkavállalói szervezetek úgy állapodnak meg, az este tizenegy és reggel öt óra közötti időintervallum helyettesíthető az este tíz óra és reggel négy óra közötti időintervallummal.

3. cikk

Az érintett munkaadók és munkavállalók szervezeteivel folytatott konzultációt követően az egyes országok illetékes hatósága a következő kivételeket állapíthatja meg az 1. cikk rendelkezései alól:

- (a) állandó kivételek, amelyek az előkészítő vagy kiegészítő munka elvégzéséhez szükségesek, amennyiben ezeket feltétlenül a szokványos munkaidőn kívül kell elvégezni, feltéve, hogy ilyen munkára nem alkalmaznak a szigorúan szükségesnél nagyobb számú munkavállalót, sem tizennyolc év alatti fiatalokat;
- (b) állandó kivételek, amelyeket a sütőiparnak a trópusi országokban uralkodó sajátságos körülményei tesznek szükségessé;
- (c) állandó kivételek, amelyeket a heti pihenőidő beosztása tesz szükségessé;
- (d) ideiglenes kivételek, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a létesítmények szokásosnál nagyobb igényeknek vagy elháríthatatlan országos kényszerhelyzetnek meg tudjanak felelni.

4. cikk

Kivétel tehető az 1. cikk rendelkezései alól tényleges vagy fenyegető baleset esetén, vagy ha sürgős munkát kell elvégezni a gépeken vagy az üzemben, vagy *vis maior* esetén, de csak abban a mértékben, amely ahhoz szükséges, hogy el lehessen kerülni a vállalkozás üzemszerű működésének komolyabb megzavarását.

5. cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló minden egyes tagállamnak meg kell tennie a megfelelő lépéseket az 1. cikkben előírt tilalom hathatós érvényesítésére, és lehetővé kell tennie a munkaadók, munkavállalók és ezek saját szervezetei számára, hogy együttműködjenek az ilyen intézkedésekben, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által annak ötödik ülészakán (1923) elfogadott Ajánlásnak megfelelően.

6. cikk

A jelen Egyezmény rendelkezései csak 1927. január 1. után lépnek hatályba.

7. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányában közzétett feltételek szerint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

8. cikk

1. A jelen Egyezmény azon a napon lép hatályba, amelyen a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. Az Egyezmény csak azon tagállamokra nézve hatályos, melyeknek ratifikációját a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve azon a napon lép hatályba, melyen ratifikációját a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal nyilvántartásba vette.

9. cikk

Amint a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet két tagállamának ratifikációját nyilvántartásba vette, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni. Ugyancsak értesítenie kell a tagállamokat a Szervezet más tagjai által vele később közölt ratifikációk nyilvántartásba vételéről.

10. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet minden, a jelen Egyezményt ratifikáló tagállama kötelezi magát arra, hogy annak rendelkezéseit alkalmazza gyarmataira, védnöksége alatt álló területeire és birtokaira, összhangban a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmánya 35. cikkének rendelkezéseivel.

11. cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatályba lépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

12. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa legalább tíz évenként egyszer jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

13. cikk

A jelen Egyezmény francia és angol szövegváltozatai egyaránt hitelesek.